

Tendencie súčasnej kristológie

Vlna nových kristologických reflexií začala v súvislosti 1500-tého výročia Chalcedónskeho koncilu roku 1951. Charakteristickým je článok Karla Rahnera: Chalkedon – Ende oder Anfang? Víťazstvo koncilovej definície je podľa Rahnera zároveň začiatok pre nové otázky a hlbšie pohľady. Začali sa objavovať nové interpretácie dogmy z Chalcedónu. Ich cieľom malo byť chápanie a interpretácia pravdy, že Ježiš Kristus je v jednej osobe pravý Boh a pravý človek. Ako je možné, že jedinečný, neopakovateľný človek Ježiš je zároveň Bohom a nárokuje si univerzálny absolútny význam? Tak sa kristologické úvahy začali viesť na iných rovinách. Ako prvá sa tu prezentuje kristológia na kozmologickom horizonte, ktorej začiatky možno bádať už u apologetov 2. storočia v ich LOGOS – kristológii. O moderný výklad sa pokúsil P. Teilhard de Chardin, ktorý vychádzal z evolučného obrazu sveta a pokúsil sa ukázať ako kozmogénéza a antropogénéza nachádza svoje naplnenie v kristogénéze. Ježiš Kristus je tu vrcholom evolúcie, jednotiaci princíp celých dejín i kozmu. Ďalší pokus je antropologický. Karl Rahner hľadá východisko v ľudskej existencii, v poznaní, láske a slobode ako v transcendentálnych rozmeroch, kde ony dosahujú v osobe Ježiša Krista úplné uskutočnenie. V tomto zmysle by bola kristológia najradikálnejším uskutočnením antropológie. Kristológia na univerzálnodejinnom horizonte vychádza z myšlienky, že človek je podmienený fyziologickými, biologickými, spoločenskými, ekonomickými a duchovnými okolnosťami a ako taký je vsadený do dejín ľudstva. Tento náčrt sa vlastne opiera o spásnodejinný spôsob myslenia. Ďalším pokusom je „znovuobjavenie“ historického Ježiša. Pod vplyvom historicko-kritickej metódy výkladu Písma tu bola snaha ísť za poznaním Kristovej osoby nie iba na základe tradovaných kerygmatických a dogmatických výpovedí, ale obrátiť sa na historickú existenciu Ježiša ako Žida. Týmto smerom sa obracali práce H. Künga, R. Pescha, A. Vögtleho a W. Kaspera. Keďže existencia človeka je úzko spätá so životom v spoločnosti, niektorí sa snažia v istej kristologickej reflexii zvládnuť i praktické sociálne problémy. Zástancovia

rôznych smerov takzvanej teológie oslobodenia, ktorá našla živnú pôdu najmä v Latinskej Amerike vidia v Kristovi osloboditeľa, ba v jeho dobe dokonca politického odporcu rímskeho impéria. Ježiš vec chudobných zbral za svoju a postavil sa proti útlaku, zneužívanie moci politickej, ideologickej, ekonomickej, ba i v náboženskej oblasti. Niektoré teológie kladú dôraz na celkový charakter nutného oslobodenia a zahrňajú tu základný vzťah človeka k Bohu. Takýto je postup u Gutiérreza a Boffa. Iní kladú dôraz na spoločenské vzťahy medzi ľuďmi, napr. J. Sobrino. Veľa sa hovorí aj o „kristológii zhora“ a „kristológii zdola“. Práce vychádzajúce z „historického Ježiša“ sa istým spôsobom javia ako „kristológia zdola“ a zasa tie, ktoré stavajú na Ježišovom synovskom vzťahu k Otcovi sa javia ako „kristológia zhora“. Niektorí odborníci sa snažia o východisko prepojením oboch hľadísk. Na jednej strane je potrebné rozlišovať ako sa Ježiš prezentoval a bol zrozumiteľný ľuďom behom svojho života, na druhej strane, ako tí, čo mu uverili, porozumeli a to zvlášť keď sa im zjavil ako Zmŕtvychvstalý. Je tu istý rozdiel, akási premena, tá však musí uznávať limity „Ježiša z Nazareta“ a zároveň v ňom uznať „Krista viery“. Všetky pokusy o zjednotenie „kristológie zdola“ s „kristológiou zhora“ ukazujú smer akým sa vydať. V exegéze sú otvorené otázky z oblasti kritiky evanjelií, problematika a formulácia Ježišových výrokov, otázky dejinnej vierohodnosti, údaje o autorovi a redakcii knihy a etáp vzniku. Ďalej je to postavenie Písma vo vývoji kultúr. Aby sme mohli správne porozumieť, že Ježiš je Spasiteľom všetkých ľudí všetkých dôb, je nutné sa zaoberať otázkou jeho preexistencie a uznať ho pritom za Božiu múdrosť a Božie Slovo, za pôvodcu a súčasne vzor všetkého stvorenia, Pána nad celým behom ľudských dejín. Aby sme porozumeli ako oslávený Kristus pokračuje v tomto svete účinne vo svojom diele vykúpenia, je potrebné podrobnejšie skúmať Písmo a to so zreteľom k vzťahom medzi Cirkvou a spoločnosťami v ktorých sa ona rozvíja. V tomto zmysle sa ekleziológia stáva podstatným prvkom kristológie.

R.: Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

- 1 Pán zachováva vernosť naveky, *
utláčaným prisudzuje právo,
2 hladujúcim dáva chlieb. *
Pán vyslobodzuje väzňov,
R.
- 3 Pán otvára oči slepým, *
Pán dvíha sklúčených,
- 4 Pán miluje spravodlivých. *
Pán ochraňuje cudzincov,
R.
- 5 ujíma sa siroty a vdovy, *
ale hatí cesty hriešnikov.
- 6 Pán bude kraľovať naveky;
tvoj Boh, Sion, z pokolenia na pokolenie.
R.

Paradoxné cesty k šťastiu

Len nedávno už aj naša krajina začala vydávať pasy s biometrickými údajmi. Ide o vyššiu bezpečnosť, keďže odtlačky prstov a fotografia v digitálnej podobe presne identifikujú držiteľa a sťažujú sfaľovanie. Evanjelium štvrtaj nedele nám približuje známe Ježišove blahoslavenstvá, niečo, čo môžeme nazvať „božsko-metrickými prvkami“. Tie si však musíme vtláčať do srdca, aby sme mohli byť identifikovaní ako Ježišovi nasledovníci. Nielen preto, aby nás podľa nich raz pri vstupe do Božieho kráľovstva rozpoznal Ježišov a náš Otec v nebi, ale aby sme tieto prvky, tento nový poriadok hodnôt aj vtláčali do tohto sveta a doby, v ktorej žijeme.

Na blahoslavenstvách vidieť, že evanjelium, ktoré začal ohlasovať Ježiš, je plné paradoxov. Chudobní a prenasledovaní sa stanú vlastníkami najväčšieho bohatstva – nebeského kráľovstva. Plačúcim sa dostane potešenia. Tí, ktorí násilníci, sa zmocnia zeme. Tí, čo pahnú po spravodlivosti, sa jej konečne nasýtia. Milosrdní dosiahnu odpustenie, nie tí, ktorí sa pokúšajú kúpiť si alebo vymôcť výnimku z pravidiel či rovno spravodlivosti. Čisté srdce umožní človeku hľadiť na nekonečnú krásu Božej tváre, nie také, ktoré si tvorí Boha na svoju sprznenú podobu. Božimi synmi budú nazvaní šíriteľa pokoja, na rozdiel od novodobých mesiášov, ktorí chcú zaviesť nový poriadok a pokoj zbraňami alebo stále väčším obmedzovaním slobody človeka. Tí, čo budú očierňovaní, tupení, zosmiešňovaní, ktorým pôjde o život, zrazu objavia dôvod na jasavú radosť.

Ide o úplne iné vnímanie sveta, o „prehodnotenie hodnôt“, niečo, čo by človek určite neočakával ani neponúkol ako programovú reč. Ide o reformu myslenia, úplne v súlade s výzvou minulej nedele: „Obráťte sa, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo!“ Žiadna reforma nie je ľahká. To vidia a pociťujú všetky krajiny, ktoré sa boria a ešte dlho budú boríť s ekonomickým a politickým dedičstvom komunizmu. A keď ide o reformu myslenia (slovami evanjelia o zmenu srdca, o úprimné obrátenie), je to najťažšia oblasť. Na všetkých reformách vidieť, že je oveľa ľahšie vybudovať niečo na „zelenej lúke“, ako meniť počas chodu. Vždy treba rátať s protestom a odporom, lebo reforma čosi stojí a nikdy nie je bezbolestná. To len populisti sľubujú zmenu k lepšiemu rýchlo a v príjemnom pohodlí. Aj tým, ktorým je nevyhnutnosť reforiem zrejmá, a počítajú s odriekaním, vedia, že ani u nich nie je rozum v symbióze s citom, ktorý sa bude brániť do poslednej chvíle.

Význam blahoslavenstiev nemožno objasniť čisto teoreticky. Sú totiž pozvaním vstúpiť do tajomstva Krista, do Božích paradoxov. Sú presadením kríža a zmŕtvychvstania do existencie učeníka (Benedikt XVI.). Odvtedy, čo človek začal hľadať šťastie bez Boha, je na zemi prítomná bolesť a smrť. Ani nie tak ako trest, skôr ako liek. Kým ho človek bude odmietať, nebude mať nádej na vyliečenie. Blahoslavenstvá sú receptom, kríž a odriekanie liekom a Ježiš je lekár z neba.

JÁN VIGLAŠ

Úmysly apoštolátu modlitby Február

Všeobecný: Aby všetci ľudia rešpektovali rodinu v jej identite a aby uznali jej nenahraditeľný prínos pre celú spoločnosť.

Misijný: Aby na misijných územiach, sužovaných chorobami, kresťanské komunity sprítomňovali Krista všetkým trpiacim.

Úmysel KBS: Aby kresťanská kultúra v našej krajine prispievala k poznávaniu bohatstva cyrilometodskej tradície a prínosu Cirkvi na povznesení národa.

Oznamy

V stredu 2. februára je sviatok Obetovania Pána – Hromníc. Nie je prikázaným sviatkom. Pri svätej omši budeme požehnávať sviečky – hromničky. Sviečky si prineste so sebou!

Vo štvrtok je spomienka na svätého Blažeja, biskupa a mučeníka. Po svätej omši budeme udeľovať každému individuálne svätoblažejské požehnanie.

Prvý štvrtok v mesiaci. Tento deň je dňom modlitieb za duchovné povolania. Sviatosť oltárna bude vyložená už od 16,00 h.

Prvý piatok v mesiaci. Spovedať budeme pol hodinu pred svätou omšou, vo štvrtok a piatok už od 16,00 h.

Fatimská sobota. Po svätej omši sa budeme modliť fatimský svätý ruženec. Pred omšou sa už spoločne ruženec nemodlime !!!

Prvá nedeľa v mesiaci 6.februára. O 14,00 h. pozývame členov Živého ruženca na spoločnú modlitbu ruženca a po litániách na výmenu ružencových tajomstiev.

Sväté omše v 4. týždni cezročného obdobia (A)

31.I. pondelok

17.00 *Na úmysel Ordinára*

1.II. utorok

17.00 *Za ě Michala a Irenu Širokých a dcéru Antóniu*

2.II. streda Obetovanie Pána - sviatok

17.00 *Za Daniela*

Lektori: Jurčovičová

3.II štvrtok

17.00 *Za Božiu ochranu pre Mariana*

4.II. piatok - prvý piatok

17.00 *Za ě Štefana Kraľoviča*

5.II. sobota

08.00 *Za ě Rudolfa a Máriu Burdanových*

Upratovanie kostola č.d. 28 - 51

6.II. 5. nedeľa v cezročnom období

08.00 *Za farníkov*

Lektori: Šúplatová, Hrdľovičová K.

10.00 *Za Matúša a jeho matku*

Lektori: Čambálová, Jurišová

Liturgický kalendár

31.I. pondelok sv.Ján Bosco, kňaz

1.II. utorok sv.Tatiana

2.II. streda Obetovanie Pána - sviatok

3.II .štvrtok sv.Blažej, biskup a mučeník

4.II. piatok sv.Veronika

5.II .sobota sv.Agáta, panna a mučenica

Slovo na dnes

Každý materializmus, teologický či praktický, je cesta naspäť. Zmyslom blahobytu a života je nehmotné. Čo sme sa natrápili, celé stáročia sme budovali kultúru a niektorí ju bezohľadne šliapu. Tento deštruktívny živel sa obracia proti nim. Mladí nenávidia ideológiu. Ako by im na tom nezáležalo. Ozaj im stačí, že zničili kresťanstvo? Po hroznom utrpení ľudstvo aj tak musí nastúpiť tú cestu. Ako nás budú prekliňať budúce generácie, že raz už tu bolo svetlo, a my sme nebdeli. Dovolili sme tmám, aby sa voľne šírili.

Menej čítaj o životoch veľkých ľudí. Svoj život urob veľkým.

Do vinohradu zakopal najkrajšie roky svojho života. Do celkom pekného domu zamuroval svoje najkrajšie sily, do nového auta vložil všetky svoje sny a dnes už len užíva, vlastne umiera. Všetko robíte pre život. Chcete mať dlhý život a vy neviete, že potom je to len bolesť? Hlavne, keď ste si vypili radosť až do dna.

Ide o to, či máš srdce. Tí, ktorí milujú pravdu, žijú v pravde, ktorí budú mať srdce nesebecké, otvorené pre človeka, budú milovať aj Boha. Nech budú kdekoľvek. Vo väzení, v námahách, v chorobe. Aj to je milosť, že nám Boh vliadol do srdca svojho Ducha.

Deti by mali chodiť na krížovú cestu, aj keď je to pobožnosť „odsúdená na zánik“. Ak sa nenaučia trpieť spolu s Kristom, mať s ním súčiť a stáť pri ňom, ako budú mať súčiť s vašou bolesťou, ktorá vás čaká?

Svet sa nám mení pod rukami. Kedysi sme na to boli pyšní. Dnes nám to už nič nepovie. Medzi duchov sa dostaneš jedine, ak duchom budeš, nie tým, že ťa tam niekto nahlási alebo uvedie. Ak Boh stvoril svet z lásky a všade na ňu narážam, a vykúpil ho z lásky, tak hlboko to cítim a prežívam, tak stojí za to žiť aj tento prehraný, zakopaný aj pomýlený život.

Boh inakšie vidí a súdi. Boh nájde hodnoty aj tam, kde my vidíme len chudobu, a s pohrdaním prejde nad tým, čo my nazývame hodnota, bohatstvo, veľkosť.

Kto vďaka dá korunu žobrákovi, je bohatší ako ten, čo hromadí milióny.

Žiješ tým, čo navonok vyžaruješ a rozdávaš, a umieraš tým, čo na seba strhávaš.

Cirkvi najlepšie poslúžiš, keď budeš sám veľkým kresťanom. Klasickým príkladom je farár z Arsu. Odumrel sebe. Bol pokorný a čistý a tak urobil svoju poslednú dedinu centrom sveta. Nikoho nekritizuj a nesúď. Každý si bude zodpovedať za svoje skutky. Mlč a pracuj na sebe. Cirkev vždy držali svätci a nie reformátori.

Ľudia si vybudujú dom, zoderú sa pre pohodlie a prepych a nie sú schopní vniesť tam požehnanie. Ani to nie je ľahké. Pritom stačí modliť sa a byť verný tomu, z čoho sme vyrástli.

Vedome sa neusiluj dosiahnuť veľké ciele. Ani svätosť. Dôležité je, aby si žil v plnej poslušnosti a vo viere sa otvoril a dal k dispozícii dobrým duchom a oni v pravý čas urobia to, čo ti je k dobrému. Veľkosť života sa nemeria úspechmi. Naozaj veľký je ten, kto sa stane malým a služobníkom všetkých, ako bol náš Pán. Umenie umenšovať sa. To dokážu len veľkí ľudia.

Milovať ľudí, to neznamená len rozdávať, usmievať sa, byť sladký a milý. Láska je aj tvrdá ruka. Je aj prísnosť, náročnosť a pozornosť. Ak vyhodíš zlodeja, je ti protivný,

lebo ti ukradol malú vec, tým skôr vyhodíš opitého, ktorý ťa ide okrádať o čas.

Starý žobrák si chráni svoju chudobu ako poklad. Keby si mu daroval čokoľvek, len na chvíľu by si ho okradol o pokoj a radosť. Hneď by to speňažil a prepil, len aby nestratil pýchu svojej biedy. A tak sa nemá stavať na nohy žobrák, ktorý sám nechce chodiť. Ani sa nemá učiť ten, kto múdrosť odmieta vo svojej pýche, aby si náhodou zbytočne nemárnil slovom a časom.

Nesťažuj sa, že si v izolácii. Do izolácie, ďaleko od ľudí sa dostane každý sám. Je to len zákonitý výsledok nesprávneho prístupu k ľuďom. Keby tvoje srdce a tvoje dvere boli otvorené každému bez rozdielu, ľudia by si podávali kľučku. Nemožno beztrešne urážať ľudí svojím povýšenectvom a hrou na pána. Ty práve si mal byť najpokornejší z nich a oni by stáli pri tebe ako telesná stráž.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Moje oči uvideli spásu

Je to krásny sviatok:

dieťa sa stretáva s dvoma starými ľuďmi, Simeonom a Annou.

Božské dieťa naplní túžbu Simeona, ktorý čaká na záchranu Izraela

a nadchne starú Annu,

ktorá je stále v chráme, postí sa a modlí sa.

Scénu. v ktorej starý Simeon nežne vezme dieťa do rúk a spieva žalm, mám veľmi rád:

„Teraz prepustiš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova,

lebo moje oči uvideli tvoju spásu,

ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov:

svetlo na osvietenie pohanov a slávu

Izraela, tvojho ľudu.“ (Lk 2,29-32)

Dnes, vo sviatok obetovania Ježiša v chráme, prichádzajú ľudia do kostola so sviečkami. Svetlo Vianoc teraz rozžiari naše srdcia, aby sme ho niesli v temnote každodennosti.

Daj, nech tvoje svetlo horí v mojom srdci,

keď sa okolo mňa rozprestrie tma.

Daruj mi dôveru,

že toto svetlo nezhasne

ani v búrkach môjho života.

Daj mi múdrosť starca Simeona a stareny Anny,

aby som čoraz viac odhaľoval tajomstvo svojho života a v srdci pocítil spásu, ktorú si pre mňa pripravil.

Otvor moje oči,

aby som videl spásu v tvárach ľudí, ktorých stretávam,

v okamihoch ticha, v ktorých sa otvára moje srdce

a v slovách Písma, ktoré sa ma dotýkajú.

Daj, nech toto svetlo prinesiem aj tam,

kde pôsobím a pracujem,

aby si mohol zažiť aj tam.

Amen.

Ansel GrünOSB „Daruj mi široké srdce“

Vieme

V istom chasidskom príbehu sa rozpráva o mladom študentovi, ktorého rodičia poslali do rabínskej školy. Po roku štúdií, keď sa vrátil domov na prázdniny, sa ho otec opýtal, čo sa v škole naučil. „Naučil som sa, že Pán miluje svoj izraelský národ.“ „Ale to viem i bez rabínskej školy,“ povedal otec. „Áno, ty to vieš,“ odpovedal syn, „ale ja som sa to naučil.“ Tento príbeh mi prišiel na myseľ, keď som sa nedávno viedol v pražskej električke. Húf školákov obsadil všetky voľné miesta vo vozni. Na ďalšej zastávke pristúpili dvaja starí manželia, žiaci pokojne sedeli ďalej a učiteľky živo diskutovali, a tak som sa opýtal detí, čo sa robí, keď do električky nastúpia starí ľudia. Všetky mi jednohlasne odpovedali, že sa im uvoľní miesto. A sedeli ďalej. Bolo mi jasné, že deti sú na život teoreticky veľmi dobre pripravené. Vedeli, ale nenaučili sa. V tom je ten rozdiel i problém. Otec židovského študenta tiež vedel. Mal vedomosť v hlave. Avšak jeho syn sa pravde, ktorú otec vedel, naučil. Mal ju v krvi. S podobnými rozdielmi sa môžeme stretnúť na najrôznejších miestach. Vieme napríklad, čo máme v kostole odrecitovať pred čítaním evanjelia, a vieme, čo máme odrecitovať po jeho prečítaní. Vieme. Ale poznáme obsah evanjelia? Vieme, že sa žene dáva prednosť pri vstupe do dverí. Vieme. Ale robíme to doma? Keď učenici položili Ježišovi otázku: „Učiteľ, kde bývaš?“, nepovedal im svoju adresu, ale pozval ich k sebe. Bol si totiž vedomý, že vedieť o ňom ani v najmenšom neznamena poznáť ho.

Max Kašparů „V spätnom zrkadle“

ČÍTANIE:

Odborníci sú presvedčení, že Markovo evanjelium bolo napísané skôr ako ostatné dve synoptické evanjeliá, čím Marek umožnil Matúšovi a Lukášovi pri písaní vlastných diel čerpať zo svojho materiálu.

No Matúš a Lukáš čerpajú aj z iných zdrojov, ktoré sa zvlášť týkajú Ježišovho učenia. V Matúšovom evanjeliu sa spája Ježišovo učenie pri rôznych príležitostiach a miestach a predstavuje sa v piatich obširných častiach o učení. Dnešný úryvok, ktorý sa často nazýva Blahoslavenstvá, predstavuje začiatok prvej z týchto častí - Kázni na hore (Mt 5,1 - 7,27). Ježišovo učenie sa sústreďuje na to, čo to znamená žiť v Božom kráľovstve na zemi. Kľúč k porozumeniu tohto úryvku sa teda javí byť v modlitbe, ktorú Ježiš učí svojich učeníkov v Mt 6,10: „Príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi, tak na zemi“.

Ježišovým poslaním je priniesť na zem Božiu vládu. Božie kráľovstvo sa však veľmi líši od svetských priorít a hodnôt. Svetský pohľad je, že dobrou zvesťou sú peniaze, úspech a moc. Tu však Ježiš učí, že ľudia, ktorí sú naozaj na správnej ceste, sú tí, ktorí sú závislí na Bohu a hľadajú vo svojom živote jeho priority.

Slovo, ktoré sa prekladá ako „blahoslavení“, by sa dalo preložiť aj ako „gratulujem“. Sú to skôr postoje než morálne princípy. Ježiš tak hovorí, že ak máte tieto postoje - ak ste pokorní, preukazujete milosrdenstvo, ste čistí, usilujete sa o pokoj, ste pripravení poslúchať Boha, dokonca aj vtedy, keď to prináša prenasledovanie, ak uznávate, že potrebujete Boha, ak dovoľujete Bohu, aby vás utešoval a ak vaším najväčším cieľom je tešiť Boha - vtedy sa zjednocujete s Božím kráľovstvom.

MEDITÁCIA:

- Každé z blahoslavenstiev je výzvou. Ktorú z nich považujete za najväčšiu a prečo?
- Ktoré blahoslavenstvo sa vám zdá najľahšie dosiahnuteľné a prečo?
- V čom by bol tento náš svet iný, ak by všetci kresťania preukazovali vo svojom živote tieto postoje?

MODLITBA:

Vyberte si jedno z týchto blahoslavenstiev a hovorte o ňom Ježišovi. Proste ho o milosť, aby ste boli schopní dať vo svojom živote väčšiu prioritu Božím cestám. Pripomeňte si, že Boh posielal Ducha Svätého, aby nám pomáhal žiť preňho.

Minulý týždeň sme čítali, ako apoštoli museli zanechať svoj každodenný život, aby sa mohli učiť, ako žiť a slúžiť v Božom kráľovstve. Ježiš nám dal blahoslavenstvá, aby nás uschopnil robiť to isté. Každý deň tohto týždňa sa na malú chvíľku stiahnite zo svojho uponáhľaného života a dovoľte Bohu, aby vás znovu naplnil, aby ste mohli vernejšie žiť blahoslavenstvá.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujte nad každou odmenou a prísľubmi, ktoré Boh dáva tým, ktorí majú tieto postoje. Rozjímajte jednoducho o tom, aké sú nádherné a cenné.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistucespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku

Lectio divina Priority kráľovstva

Mt 5,1-12

¹Keď Ježiš videl zástupy, vystúpil na vrch, sadol si a jeho učenici pristúpili k nemu. ²Prehovoril a začal ich učiť:

³Blahoslavení chudobní v duchu,

lebo ich je nebeské kráľovstvo.

⁴Blahoslavení plačúci,

lebo oni budú potešení.

⁵Blahoslavení tichí,

lebo oni budú dedičmi zeme.

⁶Blahoslavení hladní a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.

⁷Blahoslavení milosrdní,

lebo im sa dostane milosrdenstva.

⁸Blahoslavení čistého srdca,

lebo oni uvidia Boha.

⁹Blahoslavení tvorcovia pokoja,

lebo oni sa budú volať Božími synmi.

¹⁰Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť,

lebo ich je nebeské kráľovstvo.

¹¹ Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa haníť, prenasledovať a všetko zlé na vás ľživo hovoriť. ¹²Radujte sa a veselte sa, lebo v nebesiach máte veľkú odmenu. Ved' takto prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami.

Ďalšie čítania: Sof 2,3. 3,12-13; Ž 146,6 -10; 1 Kor 1,26-31